

Хя́рнӓ вёрене

Ку ёс пулса иртнёренпе чылай сул хыса юлчё. Анчах та а́на ялта паянхи кун та аста́ваҫсё. Ламран лама куҫса пычё ҫак сӓмах. Пёрремёш хут илтекенсене сивё шывпа сапна́нах, сив чир пек чётретрё.

Наташа ҫемьере улттӓмёш хёрача. Пёчёк чухне савӓнмалли те, хурланмалли те пайтах тупӓнать. Акӓ паян вал шу́лпа, пёрле вёреннё юлташёсемпе сывпуллашаты. Юлашки шӓнкӓрав! Камӓн асёнче юлманши вӓл? Хумхану: ачалӓх — хыҫра, умра — пуласлӓх, пёлменлӓх, ҫёнёлӓх. Мён тери илемлё пурнӓҫ!

Наташа, — чёнчё а́на вунӓ сул пёр парта хушшинче ларнӓ Люда, — ачасем пурте шуҫӓм кётсе илме каятпӓр тессё. Эпир те каяр-и?

Каятпӓр, Люда. Эпир текех пёчёк мар, савӓнпа ачасем тесе ан кала, хёрсемпе яшсем эпир.

Людӓпа Наташа алран алӓ тытӓнса ушкӓн хыҫҫӓн утрёс. Хёрсен сывпуллашу каҫё валли ятарласа ҫёлеттернё кеписем ҫилпе вёлкёшессё, катаран курӓнаҫсё. Яшсем пёр-пёрне тёрткелесе шавлӓн калаҫса утаҫсё.

Рита, кӓлар сумкӓра мён пуррине, — хушрё Коля пыҫӓк сумкине ҫёре лартса. — Кёҫех тул ҫутӓлать, пирён вара нимён те хатёр мар.

Ан васка, васкакан арӓмёнчен савӓнман тет, — тёртсе илчё а́на Рита.

Ҫапла шу́тлекелесе, ахӓркаласа хёрсем курӓк ҫине ҫитти сарчёс, апат-ҫимёс хатёрлерёс. Яшсем эрех кӓларчёс. Халиччен эрех тутине пёлмен хёрсем кӓна сивлерёс пулин те качӓсем ҫине тӓнипе шӓпланчёс.

Наташа, эс пирён класс старости, савӓнпа сана сӓмах паратпӓр.

Наташа вӓтаннипе хёрелсе кайрё. Унтан хӓй ҫине пӓхакан куҫсене асӓрхаса калаҫма пуҫларё.

- Халиччен кун пек уявсенче пулса курман та сӓмахне те калама пёлместёп, — турткаланчё вӓл.

- Эс ашра мён пуррине кала, — хистерёс а́на.

- Юрё эппин, — хайне алла илчё Наташа. — Паян эфир сирёнпе ачаләхпа сывпуллашатпәр, саванатпәр. Малашләх пире пурне те илёртет. Пурна́с яланах савак пулассан туйанать. Сапла пултәр та. Эпё сире пурне те хавәр сулара шыраса тупма, телейлё пулма сунатәп. Шкулта пёрле вёреннё юлташсене манас марччё. Кирек а́ста кайсан та сыру суретбр.

- Тёрёс, Наташа, — алә супрёс итлесе ларакансем. — Атьәр пёр-пёрне манмастпәр тесе тупа таватпәр.

Чылайччен шавларёс самра́ксем. Кавак шу́самччен ла́планмарё ула́х. Ирхине сес киле кёрсе ыртна́ Наташа́н ы́хи килмерё. Иртно́ ка́са, уна́н кашни самантне аса илчё.

Ака́ юнашар парта хушшинче ларна́ Лева ун сине ку́с сиктермесёр па́хать. Ыттисем курман чухне ун аллисене ачашласа илет. Халиччен ун пеккине сисмен Наташа шал-тах тёлёнчё. Качча́ йла́хтарса ситерсен ун сине сиввён па́хрё, аллине сирчё. Сы́нпа кала́сма та имене́кен Лева сасартәк пу́сне пёкрё. Наташа сине тунса́хлан па́кса илчё: «Ка́сар, Наташа, эп сана ви́с сул юратса пурә́натәп, анчах эс а́на сисмерён. Паян эрех пу́са минретрё пулас, ка́сар», — тесе айкки́нелле па́рәнчё.

Лева ушкә́нран па́рахса кайсан Наташа саванчё. Сапла-ске вә́л, хав юратман сынна́н асапё ку́са курәнмасть, унран та́рәхлатә́н сес.

«Унта́н... унта́н мён пу́лнәччё-ха? — асаи́лу́ сә́мхине малалла су́трё хёр. — А-а Костя...»

- Салам яш-кёрёме, — тесе асла́рах яшсен ушкә́нё вёсем патне ситрё. — Мён ё́сетёр? О-о, ликер, шур эрех те пур. Да-а, ситёнте́р сав эсир.

Костя Наташа патне утса пычё, а́на супа́рласа самкинчен чуптурё. «Кё́сёр те́л пулатпә́р-и?» — па́шәлтатрё качча́н тути. Ун вёри сывла́шё хёр пу́сне минретрё. Ы́тла та ачашша́н, сепё́ссён илтёнчёс ун

сәмахәсем. «Ахә», — терё те вәл шәппән ушкәнран уйрәлчә. «Костя... Костенька, — пәшәлтатрә вәл, — мән тери юрататәп эп сана, ман сансәр пурнәс сук... »

Наташа майёпен ялалла утрә. Туйрә вәл: Костя хәр әсталла утнине сәнасах тәрәть. Эппин, кәсех хәваласа ситме кирлә. Сәрәпе алла-аллән тытәнса утәс вәсем. Чәрере мән пуррине йәлтах калә әна паян Наташа. Ун чәри ыррән тапрә.

«Хәр вәл тармә, эрех пәтме пултарать», — шухәшларә Костя сурри таран пушанма ёлкөрнә кәленчесем сине пәхса. Наташа хыссян чупма васкамарә.

Яшсем, ярәр-ха пәрер черкке эрех эсир шукул пәтерсе сар ретне тәрас ятпа. Эпир те сирән пекех айван пулнә.

Черкке хыссян черкке ёсрә нумай пулмасть сартан таврәннә Костя. Унтан тайәлкаласа Наташа кайнә еннелле утрә.

Наташа хәйсен килә тәләнче үсекен вәрене сүмәнчи сак сине ларчә. Самрәк вәрене сүлсисем әна сүсрен ачашлассә, ирхи силпе сулкалашса хәре питрен кәтәклассә. «Кам лартнә-ши сак вәренене? — шухәшларә Наташа. — Хәех шәтнә ёнтә. Савән пек йывәс-ске вәл: вәрри тастан силпе вәссе килсе үкет те шәтәть, үсет вара».

— Мана кәтетән-и? — шухәшне татрә Костя сасси.

—Ларап ыйхә килменрен.

- Мәншән салху? Санән паян савәнмалла. Эс пур, пусна усатән. Наташа, шәнтәть мана. Пүртрен мән те пулин илсе тух-ха әшәнма.

Хәр ашшә-амәшне вәратасран шикленсе пүрте шәппән кәрсе тухрә.

- Ме тәхән.

- Наташа, пәлетән-и, эп сана питә юрататәп. Ялан сан синчен шухәшланипе пус ыратса сүрет, — хәре ыталама пәхәть Костя. — Эсб те мана киләштеретән, сапла-и?

Наташа халиччен кун пирки чуна усса каләсса курманран пусне

пёкет.

- Юрататан, эп пёлетёп. Санан куçусем каласё мана ун пирки. Эппин, мёншён вараха ямалла? Эс ёнтё ситённё хёр. Пул ман арём.

- М... мён?! — сасартак суhalса кайрё Наташа. — Качча тухма иртерех-ха мана.

- Ухмах, кам качча тухасси пирки каласать-ха кунта? Эпб сана арля-арёмля пуласси синчен каларём.

- Мёнле? Пёрлешмесёрех-и? — хяранипе чётреме пусларё Наташа.

- Мён пулать вара уншан? Халё чылайашё сапла пуранать. Юрататпяр-ске эфир пёр-пёрне. Э-э, сан урэххи пур пулё-ске. Илтрём-ха эп Лева сан сума сыпясни синчен.

- Костя, мён каласан? Лева ача-ха вёл. Суллёшёпе те пёчек манран. Эп... сана килёштеретёп.

- Эпё те, Наташа, эпё те.

Костя хёре ыталаса чуптума пусларё. Наташан пусне те эрех, те юрату сёрёмё анратрё. Кэна вал хэй те ёнланса илеймерё.

...Наташа минтерё йёп-йёпе. Куçсульне шёлма шутламарё вёл. Паян хёр ёмёрён юлашки касё. Пёрахмё-ши ёна кун хысёан Костя?

- Наташа, тёр хавёртрах, касу хаваламалла. Эс халь те сывёран мар-и? — хёрне пырса силлерё Марье аппа.

Хёрё сёрёпе куç хупманнине тата ирхи вёрттёллах пирки пёлсен мён тунё пулёччё-ши Марье аппа? Ахаль те харсёрскер, суçрен турта-турта хёнетчё ёнтё.

...Кун хысёан кун иртрё. Наташэпа Костя сывёлхланнёсемён сывёлхланса пычёс. Наташа кас пуласса чётёмсёрран кётрё. Ёссене пустарсанах вёрене айне Костёана кётме тухса ларчё. Юратавё пысёлклансах, уссех пычё вёсен. Костя калакан ачаш сёмахсем хёр чёрине ырран ыраттарчёс. Хэйён юратавё синчен кама та пулин каласа пёрле савёнас килчё. Анчах ёна Костя хэйсем синчен никама та каласа

пама хушманни лăплантарчĕ. Пĕр вĕрене сĕс, силпе вĕссе килсе шăтнă вĕрене, хĕр вăрттăнлăхне пĕлсе тăчĕ, унпа пĕрле савăннăн, ешернĕсемĕн ешерсе пычĕ, сўлелле кармашрĕ.

Икĕ чун пĕр-пĕрне юратсан виçсĕмĕшне чун кĕрет. Наташăран та пăрăнмарĕ сак араскал. Пĕррехинче, улăха утă пуçтарма кайсан, Наташа пуçĕ саврăннине, ашĕ йĕкленнине туйрĕ. Вайсăрланса сĕр сине ларчĕ.

- Мĕн пулчĕ, хĕрĕм, тем ыратать-им? — амăшĕ чупса пырса ыталарĕ хĕрне.

Тем, пуç саврăнать, анне.

— Хĕвел синче нумай сўренĕрен пулĕ. Пыр, кайса выртах.

Анчах тепбр кун та, эрнерен те иртмерĕ пуç саврăнни.

Ирсерен ашĕ йĕкленнипе сарайне вăрттăн тухса хăсрĕ.

- Итле-ха, Наташ, — чарчĕ апа пĕррехинче аслăк айĕнчен тухнă чухне хуларан курма килнĕ аппăшĕ, — эс йывăр сын мар-и?

Ку кĕтмен ыйту пулнине Наташа пĕр самант нимĕн калама аптăраса тăчĕ. Унтан шăппăн: «Пĕлместĕп», — терĕ.

- Ыранах манпа хулана пыратăн. Палланă тухтăр патне илсе каятăп. Килтисене халех ан шарла.

...Наташăн ача пулать. Савăнмалла-ши куншăн е хурланмалла? Зоя аппăшĕ кун синчен пĕлсен апа намăслантарса пĕтерчĕ. «Пирĕн ратра хĕр пуçсăн ача тăвакан пулман, намăссăр. Аттепе анне пĕлсен пуçна сиеç вĕт?! »

Аттепе анне... Калама кирлех-ши вĕсене? Атте, ахаль те аллине ирĕке яраканскер, хĕнесе тăкĕ. Ашĕ камне тĕпчĕ. Костьапа хирĕсĕ. Вăл та манран сивĕнĕ. Юрататăп тетчĕ. Ку чăнах та сапла пулсан — пĕрлешĕпĕр.

Сакăн пек шухăшпа таврăнчĕ Наташа тăван яла. Каç пуласса чăтамсăррăн кĕтрĕ. Савнине савăнăсне пĕлтерме васкарĕ.

- Эс мĕскер, ухмаха тухрăн-им? Ман халех ачапа сыхланса ларас килмест, — пулчĕ Костя хуравĕ.

- Пёр-пёрне юрататпяр-ске, пёрле пурәнасси синчен те калашаттән, — тусё шўтлет пуле тесе а́на ку́сран пәхрё Наташа.

- Сапла, юрататп. Анчах ачана мар, сана! Чәннипех калатән пулсан парах эс вал ачана. Эпир самрәк-ха, ачи татах та пулё. Кайран каллех сан пата килёп.

Наташа Костя пәрәнса утнә хысқан ура вайё пётнипе сак сине лаках ларчё. Кусёсенче ку́ссуль пёрчисем шәрсаланчёс. «Акә пётрё ман юратавәм. Пурнәсәм сўнчё, — чунтан хурланса ёсёклерё вәл. Унтан хырамёнче тем йәшәлтатнән, хай пуррине систернён туйәнчё. — Костя ачи. Хәтәлмалла унран. Епле пулсан та хәтәлмалла».

Наташа тепёр кунне ирех хулана тухса кайрё. Аппәшөпе палланә тухтәр патёнче тепре пулчёс вёсем. Анчах Наташән ачи ўссе кайнә-мён. Унран хәтәлас тесен иртерех килмелле пулнә терё. Зоя аппәшө Наташәна чәлхапа трикотаж фабрикине ёслеме ырнастарчё. Общежитире пёр пўлёмре ырян та тупәнчё а́на валли.

- Наташа, эс пирён пата урәх килсе ан сўре-ха, — терё а́на пёррехинче аппәшө ёсрен тухасса кётсе илсе. — Коля пёлсен пётерет мана. Эп сана ёсе ырнастартәм, пурәнмалли те пур. Яла та кайса ан сўре, намәс.

Пёчченех тўсрё Наташа асапне. Йывәр пулсан та ёсе сўрерё. Уксине перекетлесе пырса ача япалисем туянчё. Сисмесёрех суратма вәхәт ситрё.

Юнашар ыртакан ывәлё сине чылайччен пәхса ыртрё вәл. Каснә-лартнә Костя. Ку́с харшисем те унәнни пекех. Хуп-хура ку́сёсем сиввён пәхнән туйәнасёсё. Палатәри ытти хёрарамсем патне упәшкисем килсе сўресёсё пулсан, Наташа патне вунә кун хушшинче никам та пымарё. Ачине те пўлёмре пёрле пурәннә хёрсем илсе тухма пуләшрёс. Пусланчё вара хайён айванләхне пула вәхәтсәр амәшө пулса тәнә хёрарам нуши. Общежити коменданчё, качча кайман ватә хёр, ача сассине тўсме пултараймасть иккен. Хёрсем те сменәпа ёслесёсё.

Сывърса тӑранайманран вӑсене ӗсре йывӑр иккен, чӑркӑшланма пусларӗс. Зоя аппӑшӗ те пачах та пымарӗ. Упӑшкинчен вӑрттӑн пӗр хутчен укса пырса панӑ хысӗн сӑхалчӗ. Ялан йӗнипе Наташӑн сӗчӗ те анми пулчӗ.

- Зоя, каятӑп эп яла анне патне. Касарасӗсех вӗсем мана. Хӗр пусӑн ача тӑвакан эпӗ сес-им? — терӗ пӗррехинче Наташа аппӑшне ӗсрен кӗтсе илсе.

— Ан хӑйнӑ пул! — касса татрӗ лешӗ. — Лидӑпа Зина пулчӗс иртнӗ эрнере. Сан пата килесшӗнччӗ те — Атӑл леш енне юлташӗсемпе канма кайнӑ тесе суйрӑм. Яла ахаль те сас-хура ситнӗ тет. Анне вӑсене пӗлсе килме хушса янӑ. Чӑнах та ача тунӑ пулсан киле килсе ан кӗтӗр тесе каларӗ тет атте. Костыӑн амӑшӗ те ачине хулара тупнӑ та ман ывӑла унпа тӑлласшӑн тесе каласса сӑрет тет. Кам хушнӑ сана вунсиччӗре арӑм пулма?!

- Юратнӑ-ске эп ӑна, аппа. Шаннӑ. Пӗрлешесси пирки каласатчӗ. Шан хальхи арсынсене. Хӑйсене кирлӗ чухне анчах эфир вӗсемшӗн хаклӑ. Мӗн кирлине илесӗсӗ те кайран пирӗн сине сураӗсӗ. Пуспа шухӑшламалла пулнӑ кӑштах. Атя-ха ачасен суртне кайса пӑхар, тен, унта йышӑнӗс. Ачасӑр мӑшӑрсем нумай вӗт халь.

Анчах унта та ӗс ӑнмарӗ вӑсен. Ачан ашшӗ те, амӑшӗ те сыввине пӗлсен темӗн те пӗр каласа пӗтерчӗс. Заведующи хӗремесленсех вӗсем сине кӑшкӑрма пусларӗ.

- Мӗнле намӑс мар сире? Савӑшса йӑпанатӑр та ачана кӑларса перетер! Тепӗр султалакран тата тепре илсе килетӗр! Суратрӑн пулсан пӑх!

Наташӑпа Зоя Димӑна (сапла ят пачӗс пепкене) йӑтса общежитине кӗнӗччӗ сес — вӑсене комендант тӗл пулчӗ.

- А-а, эсир Беловӑн тӑванӗ пулӗ-ха? Илсе кайӑр ӑна кунтан. Ачи макӑрни хӗрсене сывӑрма памасть. Белова халь пирӗн фабрикарӑ ӗслемест. Малашне те ӗслеттерӗс-ха ӑна. Паянах пушатӑр пӗлӗме.

Сёнёрен килнё сынсем валли вырән кирлө пире.

- Мён тавас-ши? — ачине хай сумне пачартарё Наташа.

Ялах кайма тивет. Анчах киле мар, Костя патне. Кақхине, сынсем курман чух, варттан. Калас, йапалтат, кирек мён ту, анчах вёсен килне пурәнма юл.

Наташа Канаша каякан пуйас синче хайён иртнө кунёсене аса илсе пычө. Ашшө-амашө килөнче пёр хуйхасар ирттернө ачаләхө куc умне тухрө. Хөнени те, ятлани те пулнә пулө. Анчах, темшён-ске, пурәннәсемён сав самантсене кулса сөс аса илетён. Юлашки сывпуллашу каçө. Вунә сул пёрле вёреннө Лева куcран пәхать, хай Наташәна юратни, унсәр пурәнма пултарайманни синчен калать. Наташа унран шәллөнчен тәрәхланә пек тәрәхлать. Костя... Хёр чөрине пёрремөш юрату сулне хывнә Костя... Асран тухми Костя. Наташән куcөсем шывланчөс. Епле ирсәр этем вәл. Ача пулассине пёлсенех Наташәна пәрахрө. Питө хәвәрт сүнчө ун юратавө. Тен, сүнмен? Вёсем хирөссе кайнин айәпө те пулас ача пулчө. Эппин, вёсене уйәраканө Наташа чөрсийө синче ләпкә телөрекен ывәлө. Самрәк хөрарәм пурнәсне синкерлетекенө — Дима. Сак шурә костюм тәхәннә пепке пулмасан унран тәванөсем те сивөнес сук, паянхи кун та хөрсемпе пёрле савәнса пурәнмалла. Костя та сивөнмен пулөччө.

Наташа яла ситнө сөре сүтәсем сукпа пөрехчө. Яла аппәшө каланә пек тёттөмре ситес тесе поезд синчен ансан та хәвәрт утмарө вәл. Хайсен килө умне ситсен ачана вөрене умөнчи сак сине хучө. Пөтөмпех палланә, чуна сывәх вырәнсем. Сак вөрене айөнче вёсем Костьәпа пёрремөш хут чуптунә. Шкулпа сывпуллашнә каç пёр-пөрне юратни синчен пёлтернө. Сакәнта вәл хөртен хөрарәм пулнә. Юлашки хут та сакәнтах сывпуллашнә. Наташа вөрене сумне төршөнес тесе аллине малалла тәсрө. Анчах аллисем хәрнә вөрене туратне перөнсе ыратса кайрөс. «Чим-ха, манән вөрене хәрнә вөт? Вәл ман пекех сак сөр синче ытлашши, никама кирлө мар пулнә. Илемсөр вөрене! Ман пекех», —

йёчё Наташа.

Аста каймалла? Ништа та, никам та а́на кётмест. Костя патне кайса мёскёнленес сук Наташа. Эппин... пёр сул. Вёрене пек сáмрăклах хăрасси сес юлать.

Тепёр кунне ял хёрринчи вёрене синче сáкăнса тăракан икё вилене курсан касу хăвалакан хёрарăмсем шак хытса тăчёс. Халиччен пулман ялта кун пекки.

Пётём ял пустарăнчё вёсене пытарма. Пер шăтăка, пёр тупăка вырттарчёс вёсене — амăшёпе ывăльне. Дима пусне амăшё кăкăрё еннелле тайнă. Вăл кёс вăранса кусне усассăн туйăнать, Наташăн сăнё вара кăн-кăвак. Пурнăсё те асаплă пулчё те — чунё те асапрах тухнă ёнтё ун.

- Эх, Наташа, ма каламарăн-ши мана пёрех хут, — илтёнет тупăк умёнче тăракан Марье аппа сасси. — Кёсён хёрём чи юратниччё.

- Мана та хай сине алă хурасси синчен нимён те каламарё, — амăшне йăпатрё Зоя. — Яла кайса килетёп терё сес. Кам пёлнё-ха сапла пулса тухасса?

Костя Наташăпа Димăна пытарма пымарё. Ялтан тухса тарнă терёс ун пирки. Мице сул иртрё унтанпа — вăл а́стине никам та пёлмест. Пёр-пёринпе шăкăл-шăкăл пурăннă кўршёсем ёмёр сурасайми тăшмансем пулса тăчёс. Вёренене те касса сунтарса ячёс. Наташăна аса илтерекен пёр япала та юлман ёнтё ялта. Анчах ун ячё ламран лама кусса пычё. Ашшё-амăше хёрне ас панă чухне сес ун ятне асăнчес.

- Эх, мăнтарăн хёрё, пурăнса та кураймарё, — Беловсен тёлёпе иртнё чух каласрёс касу хăвалакан хёрарăмсем.

— Ма сáв териех тăвър пулнă-ши уншăн сут тёнче?

Эльмен, У. Хърнă вёрене: [калав] // Эльмен, У. Ма инсе-ши сăлтăрăм?... / У. Эльмен. – Шупаишкар, 2001. – С. 200-206.

